

ANEMOMAZOMATA

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ὁ ἐν Παρίσις ὁμογενὴς κ. Βλαυασιώπου ἐκδόσεν ἐν τῇ Nouvelle Revue ἀξιόλογον καὶ περισπούδαστον ἑρμηνείαν, ὀρθοτάτην τοὺς συλλογισμοὺς καὶ ἀκριβή, ἀνεπηρέαστα, περὶ τῶν οἰκονομικῶν προόδων τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν, χάρις εἰς τὴν εὐεργετικὴν ἐργασίαν τῶν περὶ τὸν κ. Τρικυπὴν τραπεζίτων καὶ τὴν ἐκείνων ἐκτίμησιν τῆς προκατόχου κυβερνήσεως. Ὑποθέτομεν ὅτι καὶ ἡ ἐκτίμησις τῆς διατριβῆς τοῦ ταύτης πληροφορίας ὁ ἀξιολογὴς καὶ ὁ θαυμάσιος παρὰ τῶν συνταξιούχων, ὧν καθυστέρησις ἀπορροῇ τῶν ἐργολάβων, εἰς οὓς δὲν ἐδίδοντο τὰ ἀπαιτούμενα ἀπολαύματα, τῶν ὁποίων δὲν ἐπληρώετο τὸ δεκαήμερον ἀπολαύσεων ἄλλων πιστωτῶν ἢ ἐχόντων ληψοδοσίας καὶ ἄλλων ἀπολαύσεων Ταμείου.

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας ἡ νέα κυβερνήσις διέταξε τοὺς ἀπανταχοῦ τοῦ κράτους διεσπυντὸς φυλακῶν νὰ κατάρτισωσι καὶ ἀποστείλωσιν αὐτῇ ἀκριβὴ καὶ πλήρη κατάλογον τῶν ἐν αὐταῖς καταδικῶν καὶ ὑποδικῶν. Μετὰ λύπης ὁμοῦ παρκατηρούμεν ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη παρέσχε ἀφορμὴν ἀκαίρων ἐπαίνων εἰς τὰ ὑπουργικὰ φύλλα. Τὸ ἐν λόγῳ μέτρον στερεῖται πάσης πρωτοτυπίας, διότι εἶνε ἀποδεικνύμενον ὅτι ἡ παρελθούσα κυβερνήσις μετεχειρίζετο αὐτὸ πάντοτε κατὰ τὰς παραμονὰς διαδηλώσεων ἢ ἄλλων πολιτικῶν γεγονότων, ὅπως γνωρίζη πόσας δυνάμεις ἤδυναντο νὰ διαθέσῃ ἐν ἀνάγκῃ.

Χθὲς τὴν ἐσπέρην ἐπὶ τῇ ἀγορᾷ τῶν ἀντικειμένων κ. Homes καὶ ἡ κυρία Fey ἔδωσαν παραστάσιν ἐκ τῶν ἀντικειμένων καὶ ἀντικειμένων αἰσμοῦ εἰς τὸ Ὄδελον.

Τὰ πειράματα ἐπὶ τῇ ἀγορᾷ τῶν ἀντικειμένων εἰς τὴν πρόθυμον συνεργασίαν τοῦ κ. Καραγιάννη.

ΔΙΚΑΙΟΙ ΕΠΑΙΝΟΙ

Παρ' ἡμῖν, ὅπου ἡ ἐπιτυχία τῶν καταλλήλων προσώπων ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ εἶνε τόσοσιν δυσχερὴς, ὁ διεραισμός τοῦ κ. Ν. Χατζοπούλου ὡς Νομάρχου τῆς πρωτεύουστος δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐκτάκτως ἐπιτυχία. Ἀνὴρ περαιοσιμένος, καὶ φιλόκαλος ὁ κ. Χατζοπούλος ἀναδεικνύεται τύπος νομάρχου κατορθώσας διὰ τῆς ἐπιμονῆς του ἐν ἐλαχίστῳ χρόνῳ πλείστα ἀκατόρθωτα σχεδὸν θεωρημένα καὶ τοῦδε, οὕτως ὥστε ἡ κοινορτούπολις τῶν Ἀθηνῶν νὰ μεταβάλλῃ τὴν ὄψιν ἥδη ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν. Ὁ νεοδιορισθεὶς νομάρχης εἶνε ἐξ ἐκείνων περὶ ὧν δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἐὰν πᾶσαι αἱ ἀποκτεταὶ τοῦ κράτους θέσεις ἐπιτυχῶν νὰ κατέχωνται ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ, ἡθέλομεν ἤδη ὑπὸ οὐσιώδεως ἐκφύει παριστὰ κράτος ὑπεπολιτισμένον καὶ ὄχι πρότυπον ἀντιθέτικόν.

Πολλὴν ἔχει τὴν ἐκτίμησιν τῆς κοινωνίας καὶ ὁ κ. Διευθυντὴς τῆς Ἀκτινομίας, ἀποδεικνύων, ὅτι ἀναταί τις πολλὰ νὰ πράττῃ ὑπὲρ τοῦ γένους καὶ ὑπὲρ τῆς κοινωνίας, χωρὶς νὰ ἐπιβάλλῃται ὑπὸ τὸν τύπον φαινοῦ Σατράπου. Ὅσα ὁ κ. Κασσανδρὴς κατώρθωσε καὶ καθ' ὅλην τὴν κατορθοὺν ὑπὲρ τῆς δημοσίας τάξεως καὶ εὐπρεπείας τῆς πόλεως εἶνε γνωστὰ εἰς τὸ κλόν. Τὰ πράγματα εἶνε τόσοσιν δυσχερῆς καὶ μέσθι τόσοσιν ἐλάχιστα, αἱ ἐξέσεις τῶν ὑποδεστέρων καὶ τῶν κατὰ τὸν κακίαν, ὥστε ὁ ἀνακαυμάτων τὴν διεσπυντὸν ὑπηρεσίας τιμὸς ἐν Ἑλλάδι πρέπει, ὅπως ἐπιτύχῃ, νὰ ἀναπτύξῃ θράσθηριότητα, ἐκινότητά, καὶ πρὸ πάντων θέλησιν πολὺ ἀνώτερα ὅσων ἀπαιτοῦνται πρὸς ἐπίτευξιν ἴσης ἐπιτυχίας ἐν Εὐρώπῃ. Διὰ ταῦτα δὲ ὁ κ. Κασσανδρὴς εἶνε πάσης τιμῆς ἄξιος.

Ἐκ τοῦ αἰώνου πάλιν καὶ θαυμαστοῦ Γενναίου τῆς Ἀκτινομίας πρὸ ἡμεῶν ἀριστουργήματα ἐνείας καὶ φράσεως.

«... Ἐβρέθη ἐπὶ τέλους μία καρδία ὁργῶσα νὰ προσεγγίσῃ τῇ ἐκυτοῦ ὅπως ἐπὶ τῇ ἀμοιβᾷ διὰ εἰς τὴν ἡμετέραν καὶ συναλλαγὴν αἰσθημάτων.»

«Ἡ Μίρω ὑπερβῆκε νὰ λησμονήσῃ τὸ ζωηρὸν παίκιον μέρος ὅπερ ὠρίσθη εἶνα ἐκτελέσῃ ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ κόσμου καὶ τῷ δράματι τοῦ βίου. Καὶ κατέστη ὑποβόλεις ξένων, βρέων, μυστηριωδῶν αἰσθημάτων. Κατέστη Μεσμερικὸν ὄργανον.»

Αἱ διακλαδῶσεις τοῦ ἀθηνοῦς θήλεως νευρικοῦ αὐτῆς συστήματος καθίσταντο χορδαὶ καὶ τὸ σύμπαν σύστημα λύρα, ἐφ' ἧς περιεπλάυνον οἱ δάκτυλοι τῆς μεγάλης τοῦ παιδὸς θελήσεως καὶ ἀπέσπουν ὀρθοδόκητους ἤχους ἐξ αὐτῆς ἐπεθύμουν.

«Τὸ Σχολεῖον κατέστη πλέον λίαν περιορισμένη αἰώρα ἐρώτων.»

Ἐκ τῆς Ἑλπίδος Ζακύνθου χειρετισμός εἰς τὴν 1ην Μαΐου:

«Χαῖρε χρεῖς, ὠραιότητος καὶ ἀκτινοκλήτης ἡμέρα. Χαῖρε, αὐτὰ ὅσοι καὶ ζεφύριοι, ἧτις μετὰ γοήσεως χάριτος ἀνακινεῖς τὰ ἀνθρώπινα σπλάγχνα. Χαῖρε τῆς γλυκυτέρας χαρουγῆς χαριτόπουνος μειδίαμα. Πρὸ τῆς χαριέσεως ἀνατολῆς σου μετὰ πείσμονα πάλιν καταλείπω τὸν γλυκύθυμον ὕπνον καὶ ὡς οἱ ἥρωες τοῦ καθήκοντος ἐμμανῶς ὁρμῶσιν εἰς τὸ στάδιον τῶν μαχῶν, οὕτως ἐξεγερομαι τῆς ναρκώσεως κλίνης καὶ εἰς τῆς εὐρείας φύσεως τὴν ἀναγεννώσαν ἀγάλην προσρίπτουμι. Πρὸ τῶν καλλόνων τῆς ἀνατολῆς σου, ὦ 1η Μαΐου, καὶ αὐτὸ ἔτι τὸ ὑλόβρυτον σῶμα εἰς ὕλον πνεῦμα καὶ ψυχὴν μεταβάλλεται.» κτλ.

BIBLIA

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΘΕΡΕΙΑΝΟΥ. — ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙ ΥΠΟΤΥΠΩΣΕΙΣ. — Ἐν Τεργεστῇ, 1893. — Ὁ τόμος οὗτος εἰς μέγεθος 16ον καὶ συγκείμενος ἐκ 379 σελίδων, περιέχει τρεῖς μελέτας. — Ἡ παράλληλος πολιτικὴ καὶ φιλολογικὴ ἀνάπτυξις τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. — Ὁ Ἑλληνισμός κατὰ λεκτικὴν καὶ πραγματικὴν ἐννοίαν. — Ἰωάννης Ν. Οἰκονομίδης. — Ὁ κ. Θερεϊανὸς παρουσιάζει ἐν τούτῳ καλῶς ἐκτετυπωμένον τὰ ἀπὸ μακροῦ χρόνου εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν γνωστὰ φιλολογικὰ πλεονεκτήματα αὐτοῦ, τὴν βιβλίαν τῆς γλώσσης γνῶσιν τὴν ἐβρίθειαν καὶ τὴν γλαφυρότητα.

Ὁ ἀναγνώσκων τέρεται καὶ ἐκτιμᾷ. Ἰδίως περὶ ἑλληνισμοῦ εἶνε πρωτότυπα ἐκ τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας διὰ τὴν λεπτομερεστάτην πᾶσιν τῆς ὕλης γνῶσιν καὶ διὰ τὸ ἐμβριθὲς τῆς κρίσεως. Ὁ κ. Θερεϊανὸς ἀνελίσσων τὴν ἱστορικὴν εἰκόνα τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ ἀνατολικοῦ κόσμου ἀπὸ τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου μέχρι τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς βυζαντινῆς αυτοκρατορίας, καὶ συγκεφαλαιῶν ἐν λαμπρᾷ εἰκόνι τὴν βυζαντινὴν ἱστορίαν, καταδεικνύει τὰς ριζικάς καὶ ἄρδην τὸ παρελθὸν ἀνατεπούσας ἀλλοιώσεις, αἱ ἐπὶ τῆς ἐκτετατικῆς τοῦ Μεγ. Ἀλεξάνδρου, ἡ συγχρότισις τοῦ ἑλληνικοῦ, τοῦ ἀσιατικοῦ, καὶ τοῦ ρωμαϊκοῦ κόσμου ἐπὶ τῶν Διαδόχων καὶ ἐπὶ τῶν ρωμαίων Αυτοκρατόρων, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ μέγα ὑπὸ πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν ἐποψὴν /ημικὸν οὕτως εἰπεῖν ἐργαστήριον τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὁ κ. Θερεϊανὸς προσδίδει πολλὰς τὰς ἡμῶν ἐποχῆς, θεωρουμένας ὡς ὁγκοὶ πείσεως, διὰ τοῦ πυρὸς τῆς ἱστορικῆς κρίσεως. Ἀποδεικνύει, ὅτι ὅτερά πολιτικῶν, κοινωνικῶν καὶ ἠθικῶν γεγονότων μεγίστων ἀνεληθέντων ἐντὸς τῆς ἐπὶ αἰώνων, κατέλασαν ἡ ἀκριβέστερον εἰπεῖν διέλυσαν ὀριστικῶς τὸν ἀρχαῖον ἑλληνικὸν κόσμον, καὶ ἐδημιούργησαν ἐκ τῶν λειψάνων αὐτοῦ ἐν μέρει καὶ ἐξ ἄλλων στοιχείων κόσμον, νέον ὅλος διάφορον τοῦ ἀρχαίου. Τὸ μέρος τοῦτο συνιστᾷ ἰδίως εἰς τοὺς ἐρευνητὰς ἱστορικοῦ καὶ φιλολόγου, ὧν τινες τόσοσιν ἀνυποστάτους πρὸ τῆς ἀρδῆς ἀντικειμένους πρὸς τὴν ἐβρίθειαν θεωροῦσιν ὡς ἀλήθειαν στοιχειώδεις. Εἰς αὐδαίαν δυνάμεθα νὰ εἰσελθῶμεν ἐν ταύτῃ ἀναλύσιν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, διὰ τὸ στενὸν τοῦ χώρου. Ἐπὶ τὴν ὁμοῦς θέσιν ὁ σοφὸς καὶ θαρραλὸς συγγραφεὺς ἀπὸ ἱστορικῆς ἀληθείας ἀς πᾶσι αὐτὸς ἐκφέρει θὰ ἐκτιμῶμεν δυνάμει διότι εἶνε ἀλήθεια, καὶ διότι ἡ περαιτέρω ἀνέλιξις τοῦ πολιτικοῦ βίου τοῦ ἀνατολικοῦ κόσμου κατ' ἀνάγκην θὰ ἐπικυρώσῃ αὐτάς.

Πυθόμεν ἐνταῦθα τῆς ὀλίγας πύτας λέξεις, εὐχόμενοι ὅπως καὶ ἄλλα ἱδόμεν τοῦ σοφοῦ συγγραφέως ἔργα, μεθ' ὅλην τὴν δικαίαν αὐτοῦ ἀποθάρρυνσιν ἐκ τῆς ἐπιπολαιότητος τοῦ ἑλληνικοῦ νοοῦ.

ΜΑΡΙΕΤΤΟΣ